

HRVATSKI SABOR
Zastupnik Darko KLASIĆ
Zagreb, 17. rujna 2020.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Amandmani na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o koncesijama, s Konačnim prijedlogom zakona, hitni postupak, prvo i drugo čitanje, P.Z.E. br. 16

Na temelju čl. 196. st. 2. Poslovnika Hrvatskog sabora (NN, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18, 53/20), podnosim na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o koncesijama, s Konačnim prijedlogom zakona, hitni postupak, prvo i drugo čitanje, P.Z.E. br. 16 sljedeće amandmane:

AMANDMAN I:

Članak 3. mijenja se i glasi:

“(2) Koncesija se ne može dati na šumama i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske, u području obrane i sigurnosti, na pomorskom dobru na rok od 99 godina i na drugim dobrima utvrđenim posebnim propisima.”

Obratloženje:

Pomorsko dobro je opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku. Kao takvo ono ima njezinu osobitu zaštitu i koristi se pod uvjetima i na način propisan Zakonom o pomorskom dobru i morskim lukama (NN, 158/03; 100/04; 141/06; 38/09; 123/11; 56/16; 98/19). Koncesija od 99 godina na pomorskom dobru ugrožava tržišno natjecanje (Cf. DIRECTIVE 2014/23/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL Sekcija III; Članak 18; stavak 2) i pravni poredak RH.

AMANDMAN II:

Članak 4. mijenja se i glasi:

„U članku 18. Stavku 2. iza riječi: “gospodarskim razvojnim planovima” stavlja se zarez i dodaju riječi: “prostornim planovima, generalnim urbanističkim planovima i u slučaju koncesija u nadležnosti lokalne samouprave, detaljnim urbanističkim planovima.”.

Obratloženje:

Koncesije se mogu izdavati i na području gradova i gusto naseljenih područja. Zbog toga je potrebno sadržaj koncesijskog ugovora osim s prostornim planovima uskladiti i s navedenim planovima nižeg reda.

AMANDMAN III:

Članak 5. mijenja se i glasi:

„U članku 19. stavku 4. iza riječi: „daje u koncesiju“ dodaju se riječi: „i njegovog odnosa prema važećem prostornom planu, generalnom urbanističkom planu i detaljnog urbanističkom planu za koncesije u nadležnosti lokalne samouprave“.

O b r a z l o ž e n j e:

Koncesije se mogu izdavati i na području gradova i gusto naseljenih područja. Zbog toga je potrebno sadržaj koncesijskog ugovora osim s prostornim planovima uskladiti i s navedenim planovima nižeg reda.

AMANDMAN IV:

Članak 9. mijenja se i glasi:

„U članku 62. stavku 4. riječ: „devet“ zamjenjuje se s brojem: „12“.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) U svrhu izračuna procijene vrijednosti izmjene koncesije ažurirana je vrijednost referentna vrijednost kada ugovor o koncesiji sadržava odredbu o indeksaciji, a ako ugovor o koncesiji ne sadržava odredbu o indeksaciji ažurirana vrijednost izračunava se uzimajući u obzir prosječnu inflaciju.“.

Dosadašnji stavci 7., 8. i 9. postaju stavci 8., 9. i 10.“

O b r a z l o ž e n j e:

Usklađivanje Zakona o koncesijama i Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama je neosporni javni interes. Zbog toga je brisanje ove točke neopravданo a objašnjenje koje stoji uz prijedlog brisanja neosnovano i nedovoljno. Naime u objašnjenju piše: „Preciziraju se mogućnosti za izmjenu ugovora o koncesiji na način da se briše mogućnost da Hrvatski sabor može zahtijevati izmjenu ugovora o koncesiji ako to zahtjeva interes Republike Hrvatske. Predlaže se brisanje navedene odredbe s obzirom da je kao takva 10. preopćenita jer se ne definira što bi bio interes Republike Hrvatske, a da već nije propisan stavkom 1. istog članka koji propisuje da Hrvatski sabor može izmijeniti ugovor o koncesiji kada se utvrdi da je ugrožena nacionalna sigurnost i obrana države, okoliš ili ljudsko zdravlje. Ova odredba bila je sadržana i u Zakonu o koncesijama (Narodne novine, broj 143/12) i nikada nije konzumirana.“

Iz takvog objašnjenja proizlazi da je pravna neusklađenost dvaju Zakona u javnom interesu što nije i ne može biti točno.

AMANDMAN V:

U članku 14. izmjenjenog članka 69, stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Podugovor i ugovor o potkoncesiji ne može se sklopiti na rok dulji od roka na koji je sklopljen ugovor o koncesiji. Potkoncesija podliježe postupku evaluacije od strane koncedenta svakih pet godina.“

O b r a z l o ž e n j e:

Koncendent je po zakonu tijelo javne uprave i u cijelosti je nadležan za zakonitu primjenu koncesije. Međutim, evaluacija potkoncesija koje su također u nadležnosti koncedenta mora biti propisana u kraćim rokovima usklađenim s Direktivom EP (2014) kako bi se zaštitilo tržišno natjecanje.

Darko KLASIĆ

